



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus**

**Pappus von Tratzberg, Franz**

**Ulm, 1725**

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 25. & 29. lib. 2. Paralip. in quibus describitur Amasiæ Victoria de Idumæis obtenta, Idolorum Cultus &c. Ezechiæ Pietas.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

pollonius nomine, Nitriæ montem inhabitans, ægrotantibus exhibuit; Nam Ille cum provectæ ætatis virum ageret, nec litteras, nec ullam artem discere valentem, viginti integris annis se totum curæ agrorum impendit, omnia, quibus opus habebant illi, procurare laborans. S. Thomas Angel. Doctor, in 2. 2. q. 30. Subtilem movet quæstionem de Misericordia: an illa cæteris virtutibus præponderet? & affirmativam defendens sententiam, in hæc verba calamum acuit: *Tantò aliqua virtus est melior, quantò facit hominem Deo similiorem: quia per hoc melior est homo, quòd est Deo similior. At hoc maximè facit Misericordia, quia de Deo dicitur in Psalmo: miserationes ejus super omnia opera ejus.* Christus Dominus Evangelicam perfectionem in suis habiturus discipulis, eis originale proponit imitandum, dicens Matth. 5. *Estote ergo vos perfecti, sicut & Pater vester perfectus est &c.* Verùm ò Christe, Magister optime! dic quæso: quòmodò id continget? ergonè humanam exuent naturam, induturi divinam? dubiæ quæstioni occurrit Hebræa phrasis, juxta quam *Tò Sanctum & perfectum* idem denotat, ac esse *Misericordem*. Vide ergo Christiane Lector Evangelicæ perfectionis Tyro, quàm facilis tibi monstretur via, ad illam pertingendi. Stude Misericordiæ operibus, invisendò ægrotos, eos quâ factis, quâ verbis adjuvandò, & magnis passibus ibis Evangelicæ perfectionis viam.

## Doctrina 2.

*Desumpta ex cap. 25. & 29. lib. 2. Paralip. in quibus describitur Amasia Victoria de Idumais obtenta, Idolorum Cultus &c. Ezechia Pietas.*

Considera 1. **Q**UAM ingens exstiterit Regis Amasie dementia, dum N. 347. S. Scripturâ teste cap. 25. *Post cædem Idumæorum & alios Deos filiorum Seir, statuit eos in Deos sibi, & adoravit eos, & illis adolebat Incensum.* Clarâ experienciâ didicerat, Deos illos nihil auxilii tulisse Cultoribus suis: quid ergo subsidii Ipse à talibus poterat sperare? Verùm utinam non parem in amentiam prolaberentur plurimi Christianorum! utinam non paris stultitiæ tu quoque Lector de te præberes signa! nonne divinâ adjutus gratiâ varia vicisti vitia tanquam hostes tuos: & tamen Idolum illud, quod Mundus in sui perniciem adorat, tulisti, statuens illud in Deum tibi, quem adorares, vanam videlicet gloriam per heroicis virtutum actus quæsitam. ò nova calamitatis

M m m

tatis genus! exclamat S. Chrysoft. Homil. 72. in Matth. 22. *ò furiosam turbationem! quæ tineâ corrodere non potest, nec sur violare, ea inanis gloria omnino dispergit &c.* Hanc pestilentiam satis perspectam habens Vates regius, ne vincendò tot hostes Dei, à vana gloria Ipse vinceretur, in psalmis nil nisi sua decantat peccata: nullibi Philistinorum stragem, aut Moabitarum cladem, aut prostratum Goliath memorans. Judith de impiissimo triumphans Holoferne juxta S. Scripturæ effatum narratur bis percussisse cervicem ejus, & amputasse caput: ut geminò hoc ictu duplicem reportaret Victoriâ, Tyranni videlicet & simul vanæ gloriæ debellatæ. Ita hostes animæ nostræ per virtutum actus binâ vice feriendi sunt. Quare jam memoratus Vates pro nobis Deum precatur Psal. 120. *Dominus custodiat introitum tuum & exitum tuum.* Dandò non tantùm auxilium pro vincenda tentatione, & exercenda virtute, quæ *introitus* nomine intelligitur, sed ferendò quoque opem, ne obtentâ victoriâ, quæ *exitus* dicitur, per vanam gloriam mercedem perdamus.

N.343. *Considera 2.* Quomodo Ezechias cap. 29. hujus lib. Deo gratissimum daturus sacrificium, Levitas animarit ad Laudes Illi concinendas. *Quantum enim aurum præstat lapidibus,* ait Philo Hebræ. lib. de Vict. off. *Tantum acceptior est suffitus gratiarum actionis.* Atque hinc Propheta regius, cum ob tot tantaque à Deo accepta Beneficia, cogitaret: quæ tandem muneribus suam testaretur gratitudinem? & inter tot pecorum greges, inter tot thesaurorum varietates nil reperiret, quod dignum tantis Beneficiis æstimaret: anxia dubiâque mente fluctuans, quòdam die in hæc erupit verba: *quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi?* sed supernò tandem lumine illustratus conclusit: *tibi sacrificabo hostiam laudis?* quasi verò cæteris omnibus victimis & rebus in honorem Dei oblati longè præponderet Hostia laudis. De Hufitico legitur Principe: illum singulis diebus obtulisse sacrificia pro filiis & filiabus, ne in conviviis temperantiæ limites excedendò peccarint. Verùm eò tempore, quò tristissimum tulit nuntium de subitanea prolium morte, nullum legitur mactasse vitulum &c. quem Deo Sacrificii locò daret: cum tamen de æterna eorum salute magis sollicitus esset, quàm de temporali; & hinc credi posset, duplicatis Sacrificiis illum coram Deo compariturum. Sed re ipsâ duplò triploque majus, quàm aliis vicibus tunc obtulit Sacrificium, etsi nec vitulum, nec ovem, nec bovem visus sit obtulisse; talium enim locò in divi-  
nas

nas laudes & gratiarum actionem erupit, resignatâ penitens in divinum beneplacitum mente exclamans: *Sit Nomen Domini benedictum &c.* Quare S. Chrysoft. Homil. 1. in Job. ait: *perfectam gratiarum actionem loco sacrificii obtulit dicens: sit Nomen Domini benedictum.* Colliges inde ô Christiane! quô signô testari debeas gratam pro divinis beneficiis memoriam.

### Doctrina 3.

*Desumpta ex cap. 33. & 36. lib. 2. Paralip. in quibus describitur Manassis Impietas, captivitas, pœnitentia &c. Impietas Israëlitarum, gravis pœna ipsis inflicta per Chaldaeos.*

Considera 1. **Q**UOD verissimè dixerit Isaias cap. 28. v. 19. *Vexatio N. 344.* intellectum dabit. Hoc enim præter innumeros alios suô testabatur exemplô Manasses olim Regum impiissimus, sed tali stimulo ad pœnitentiam compulsus. Is omnem Dei veri notitiam videbatur à mente exclusisse penitens, donec in servitutem abductus, & in obscurum carcerem coniectus cognovit teste S. Scripturâ c. 33. supra cit. *Quod Dominus Ipse est Deus.* Non secus mentis oculos Regi Antiocho aperuit calamitas, quos ei clauserat terrena felicitas; fatalibus enim corporis doloribus pressus, exclamare auditus est Machab. 1. c. 6. *Nunc verò reminiscor malorum, quæ feceram in Jerusalem, Saulus, etsi sedulam studiis locaret operam in schola Gamalielis; mansit tamen tam densis in intellectu suô tenebris obsitus, ut nihil de clarissima Christianæ fidei luce intueretur; donec in Campo Damasceno ex equo præceps actus, & in corporeis oculis tetra cæcitate percussus, audire meruit: ego ostendam illi, quanta eum oporteat pro nomine meo pati.* Tam insignem tribulationis effectum contemplatus Laurent. Justin. lib. 2. de Spirit. animæ resurrect. inquit: *Videsne, quàm fructuosa sit tribulationum vexatio, quæ aequo animò adversa patientibus tam præclarum tribuit intellectum? hęc sicut stellæ serenâ die nostris oculis suum abscondunt lumen, quod tamen in nigra monstrant nocte: ita tribulatio intellectum illuminat, quem Mundi Felicitas & optatus terrenarum rerum successus obcuraverat; atque hinc Zeno Citicus Philosophus dicere consueverat, nunquam se meliùs, nunquam feliciùs se navigasse, quàm cum fractâ navî & amplissimis opibus naufragiò amissis enatâris*

M m m 2

tunc